

Comentariu - Nunta in cer

Romanul "Nunta in cer", aparut in 1938 la Bucuresti, se inscrie in proza erosului si face parte din literatura interbelica, Mircea Eliade ilustrand, o data in plus, mitul iubirii si motivul cuplului ca tema unica a acestei scrieri. George Calinescu vorbea despre "gidismul" primelor romane ale lui Eliade, in sensul ca tinerii eroi se inalta deasupra inhibitiilor erotice, se revolta impotriva normelor morale impuse de societate. Indragostitii lui Mircea Eliade traiesc experiente-limita, stabilesc relatii profund umane in zona erotica, sunt expansivi si descatusati de prejudecati.

Romanul erotic "Nunta in cer" de Mircea Eliade ilustreaza mitul Androginului, celebru in Grecia antica si simbolizeaza ideea unitatii primordiale a fapturii omenesti. Cuvantul "androgen" vine de la grecescul "aner, andros", care inseamna "barbat" si de la grecescul "gyne:", insemnand "femeie", sensul intregului cuvint fiind acela de "barbat-femeie" ca fiinta unica. Mitul Androginului este o legenda mitologica straveche, care explica, alegoric, atractia erotica pe care o exercita - reciproc - barbatul si femeia.

Mircea Eliade ilustreaza in acest roman erosul si mitul Androginului pentru a reface unitatea si plenitudinea finite umane prin comuniune erotica, dorind sa reconstituie unitatea primordiala a spiritului uman.

In aproape toate operele lui Mircea Eliade, mitul dragostei eterne si al cuplului predestinate sa se regaseasca, formeaza prezente constante, dar in romanele Maitreyi si Nunta in cer ele constituie insasi substanta lor narativa.

-Semnificatia titlului-

Iubirea perfecta inseamna predestinare, regasirea jumatatii pereche, refacerea fapturii primordiale unice (mitul Androginului). Omul este dator sa caute marea iubire, sa se pregateasca pentru ea ca sa fie demn si capabil de a face fata exigentelor pe care I le impune. Comuniunea erotica este sinonima cu unirea deplina, desavarsita, in care se contopesc barbatul si femeia. Ca ideal erotic, nunta vesnica este posibila numai in cer, unde sufletele se impletesc in eternitate: "noi nu suntem din lumea asta, nu ne putem impotrivi destinului care ne-a ales unul altuia pentru o astfel de nunta".

Romanul este o confesiune lucida, ca o ispasire a nefericirii celui ce a fost pedepsit de a ramane singur, avand o singura eroina feminina, Ileana, care intalneste doua versiuni erotice, concretizate prin cei doi barbati ce par a fi in opozitie ideatica, deoarece unul doreste sa obtina de la ea exact ceea ce respinsese celalalt. Fiecare dintre cei doi eroi isi povesteste experienta erotica celui alt.

Subiectul romanului este plasat in Bucurestiul de alta data, cadru des intalnit in opera literara a lui Eliade.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

a) Prima cofesiune ii apartine lui Andrei Mavrodin (cap. I- IX) si permite descifrarea semnificatiilor mitice ale romanului ca si explicarea titlului.

Scriitor cunoscut si adulat in saloanele bucurestene pentru cartile sale (cu deosebire, pentru "Tineretea Magdalenei"- ultima aparitie), Mavrodin o cunoaste pe Ileana in casa unui arhitect, intr-o seara de 8 ianuarie, la opt - noua ani dupa despartirea ei de Hasnas.

Presimtita de Ileana inca din anii sederii in Germania, intalnirea cu Mavrodin constituie modalitatea de recuperare a statutului ei mitic: el este un Initiat, un Creator pe care ea il asteptase ca Euridice pe Orfeu, ca s-o salveze.

Mai tarziu, cand iubirea lor totala si acaparatoare il impiedica pe Mavrodin sa mai scrie, Ileana preia atributele orfice, incercand, prin cantec, sa-l intoarca la menirea lui; in acest punct, personajul se aseamana cu Leana (cantareata din nuvela "In curte la Dionis", mesagera a poetului amnezic Adrian). De altfel, in seara in care a cunoscut-o, Mavrodin a gasit-o pe Ileana langa pian.

In planul profan, viata comuna a cuplului cuprinde intamplari lipsite de importanta: un drum al lui Andrei la niste cunoscuti, in Moldova, o excursie la Predeal, mici vizite la priteni.

In tot acest timp, iubirea lor se amplifica, de parca barbatul si femeia s-ar fi cunoscut si s-ar fi indragostit intr-o alta viata, iar acum se intalneau dupa o lunga despartire ("trupurile noastre s-au recunoscut, ca dupa o lunga, blestemata despartire").

In planul mitic, cei doi refac, prin iubire, fiinta perfecta a Androgenului pe care Zeus o despicasa in doua, alcatuind barbatul si femeia: "Dar cel care a cunoscut, ca mine, desavarsita integrarea, unirea aceea de neinteles pentru experienta si mintea omeneasca, stie ca de la un anumit nivel viata nu mai are sfarsit, ca omul moare pentru ca e singur, e despartit, despikat in doua, dar ca printr-o mare imbratisare se regaseste pe sine intr-o fiinta cosmica, autonoma si eterna".

In sufletul Ilenei, ceva ramasese totusi legat de pamant, de prima ei ipostaza (profana); asa se face, ca intr-o dimineata, ea isi exprima dorinta de a avea un copil.

Barbatului i se pare insa ca astfel isi va pierde menirea sacra, de Creator si refuza: "Noi suntem o pereche din aceasta lume). Destinul nostru nu se implineste aici pe pamant. Noi ne-am cunoscut numai in dragoste. Dragostea e raiul nostru, dragostea fara fruct".

Dornic sa ramana intr-o nesfarsita "nunta in cer", Mavrodin se teme ca iubirea lor "s-ar putea adultera daca ar rodi aici, pe pamant". Totusi, incearca sa-i fagaduiasca o implinire a dorintei ei, candva, "cand vom vedea ca nu mai putem ramane prea mult in cer".

Inainte de Paste, Andrei si Ileana pleaca intr-un sat de munte, pentru a-si petrece vacanta.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Acum, in noaptea prohodului si in Sambata Mare, Ileana traieste la modul dramatic suferinta mortii lui Iisus, identificandu-si durerea pentru moartea viitoare a propriului copil cu aceea a Sfintei Fecioare. Iubirea devine astfel o hierofanie, o revelare a sacrului.

In acest timp insa, barbatul incepe "sa cada" "din cer", reeditand mitul lui Lucifer: curand, cand indoileile privind trecutul dubios al Ilenei il incoltesc, Mavrodin simte ca "nici o amintire cereasca nu mai ramanea pura, ferma" din iubirea lor, el insusi capatand atribute de "inger cazut": "In acele momente infernale imi judecam iubita, asa cum isi judeca orice barbat intunecat femeia cu care s-a culcat o noapte".

Nici excursia in Italia nu-l salveaza de acest destin, din nunta lor "in cer" ramanad doar "betia aceasta intunecata a ""caderii""".

In iarna, dupa Craciun, cand Ileana se interneaza intr-o clinica (pentru a scapa de sarcina), Mavrodin retraieste destinul lui Faust - omul care si-a vandut sufletul Diavolului si a carui iubita (Margareta) isi omorase copilul.

Peste catva timp, Ileana dispare fara urma (probabil, in moarte). Mavrodin incearca sa reinvie timpul iubirii, scriind un roman intitulat "Nunta in cer", dar aceasta nu mai seamana cu paradisul pierdut.

b) A doua cofesiune ii apartine lui Hasnas(cap. X-XVI).

In 1917, in timpul primului razboi mondial, Barbu Hasnas(student roman in Franta, devenit ofiter in armata acestui stat) este trimis in Moldova, in cadrul misiunii militare franceze.

Prin aprilie, in timp ce calatorea cu trenul spre Iasi, Hasnas ocunoaste pe Lena, o tanara de cincisprezece ani, disperata din pricina unei intamplari oarecum banale: matusa care o insotea coborase intr-o gara sin u izbutise sa se intoarca la timp, lasandu-si nepoata singura.

Dintr-un impuls cavaleresc, Hasnas o ajuta sa coboare la destinatie, dand-o in grija unui prieten (funtionar in gara); pe urma, prins in vartejul vietii de zi cu zi, tanarul uita de aceasta intamplare.

Dupa razboi, acaparat de frenezia imbogatirii (care cuprinsese societatea romaneasca) si mostenitor al unei mari averi (ramasa de la unchiul sau), Hasnas devine un prosper om de afaceri si intra in lumea mondena a Capitalei.

Intr-o seara, prin 1924, in casa prietenei sale, Clody, Barbu Hasnas o reintalneste pe Lena, devenita acum o tanara frumoasa si sobra, pe care gazda o prezinta drept "ultima fecioara din secolul XIX". Obisnuit cu nonconformismul femeilor din lumea pe care o frecventa, Hasnas glumeste si cu Lena, dar se loveste de rezistenta inghetata si de duritatea conceptiilor ei conservatoare.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Nu peste multa vreme insa, in timp ce calatorea, cu trenul, spre Milano, tanarul ramane surprins vazand-o pe Lena (care ii va marturisi, mai tarziu, ca il urmase intentionat, deoarece se indragostise de el).

In termenii relatiei sacru - profan, Hasnas il reprezinta pe cel de-al doilea; din aceasta cauza, iubirea dintre el si Lena (nascuta ca urmare a unui ramasag, in spatial unei Venetii hibernale si triste), nu poate consona cu armonia cosmica, totul petrecandu-se la intamplare. Chiar si casatoria dintre cei doi (oficiata la Paris, in cadru restrans) este determinate tot de hazard, fara ca mirele sa se gandeasca prea mult.

Intorsi in tara si-n lumea mondena a Bucurestiului, cei doi incep sa se instraineze: orgoliosul sot se zbate intre, iubire nefericire si indoiala, in timp ce Lena traieste "caderea" din mit, in banalul cotidian: "pierduse incetul cu incetul ceea ce era mister, spontaneitate, fantezie in faptura ei". Asa trec trei ani, timp in care cuplul socotit a fi perfect nu poate ajunge la implinire: "Imi dadeam si eu seama uneori ca am fi putut trai cu adevarat fericiti, ca totul ne pregatise pentru asta, dar se intampla ceva, dincolo de noi si de dragostea noastra, care ne facea sa suferim si sa cautam suferinta".

In aceste conditii, dorinta lui Hasnas de a avea un copil este privita de Lena ca o hotarare accidentala, luata la intamplare si insuficient gandita.

Refuzul femeii starneste mania atroce a barbatului si cei doi ajung la divort.

Similitudini intre romanul lui Camil Petrescu, "Ultima noapte de dragoste, intaia noapte de razboi" si romanul lui Mircea Eliade "Nunta in cer":

- o prima similitudine ar fi cadrul ales de ambii romancieri si anume Bucurestiul de alta data, un cadru preferat de Mircea Eliade, un cadru perfect pentru reliefarea unei trasaturi importante a societatii bucurestene si anume mondenitatea; alegerea acestui spatiu de desfasurare a actiunii celor doua romane reprezinta si o caracteristica a modernismului: trecerea de la tema rurala la tema urbana;

- o alta asemanare ar fi introducerea temei razboiului si temei intelectualului, la Camil Petrescu acestea fiind mai evidente. Mircea Eliade creeaza doua personaje, unul scriitor cunoscut, iar celalalt student in Franta, mai apoi devenit ofiter in armata franceza, pe cand Camil Petrescu aduce un singur personaj mai intai un student la filozofie, un Kant in devenire, iar mai apoi sublocotenent pe frontul din Valea Prahovei;

- finalul fiecarui roman ilustreaza sfarsitul relatiilor dintre personajele odata indragostite. La Camil Petrescu barbatul, Stefan Gheorghidiu caruia totul ii este indiferent si este prea obosit ca sa se mai gandeasca la Ela pe care o da uitarii si ii lasa trecutul, iar la Mircea Eliade cei doi barbati, Andrei Mavrodin si Barbu Hasnas stau amandoi pe podet primul intrebându-l pe cel de-al doilea "- Crezi ca Ileana mai traieste?" iar cel de-al doilea raspunzand foarte incet "- Nu. Nu mai traieste".

"Acum vedem ca prin oglinda, in ghicitura,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

atunci insa, fata catre fata; acum cunoastem
pe deplin"

(Corinteni, I; 13, 12)

(Mircea Eliade a ales acest moto biblic pentru a-si exprima sugestiv ideologia prozei sale erotice.)